

oplysende Kjendsgjerninger, som jeg vil tillade mig at frembringe, findes i „Lidskrift for Svøvesen“, 2den Række, 14de Bind 1879. Der er i Løbet af 25 Aar anstillet 52,500 Veiragttagelser med Hensyn til Bornholm, og de Mænd, der have anstillet disse Jagttagelser, ere de Herrer N. Hoffmeyer og J. S. Dohlenberg. Behag at se efter i det citerede Lidskrift for Svøvesen. Efter disse Jagttagelser har det da vist sig, at gennemsnitlig ere sydvestlige og vestlige Vinde de hyppigste, nemlig 43 pCt. af alle Vinde, hvorimod Østvindene kun udgjøre omtrent 25 pCt. deraf. De øvrige Procent af samtlige Vinde ere naturligvis Syd- og Nordvindene. Endvidere fremgaa det af disse Jagttagelser, at de hyppigste Vindretninger og Storme ere vestlige, at Vestvindene ere de Vinde, som ere mest forbundne med Fare for Skibsfarten samt med Hagelbyger, og i det Hele taget altsaa de Vinde, som kunne være mest at frygte ved Bornholms Kyster. I Løbet af 20 Aar er der paa Vest- og Sydvestkysten forefaldet 106 Strandinger, medens der i det samme Tidrum paa Østkysten er forefaldet 127 Strandinger, og tager man Christiansø med, bliver det 136 Strandinger. Af Totalforlis er der paa Vestkysten forefaldet 59 og paa Østkysten 74. Naar vi tage disse Forhold i Betragtning, saa kommer det mig at være temmelig indlysende, at Østkysten maa være den heldigste Kyst for en Nødhavn, eftersom den ligger i Væ for de hyppigste og mest stormfulde Vinde. Dette siger jeg ikke som min subjektive Overbevisning, thi jeg er ikke Sømand eller Sagkyndig i dette Forhold, men jeg skal tillade mig at paabe- raabe mig et Par Udtalelser af Jagtmænd, hvad Nødhavne angaar. En Skibsfører skriver i „Morgenbladet“ for 20de April d. A.: „Havne ere vanskelige at søge med Paalandsstorme“, og en Skibsfører Hånschell skriver i det tidligere af mig citerede 14de Bind af „Lidskrift for Svøvesen“, 2den Række, saaledes: „Hvad forstaas ved en Nødhavn?“ Han besvarer selv Spørgsmaalet og siger: „Den Nødhavn, der søges paa Kysten i Væ som f. Ex. Shields og Jirih of Forth paa den engelske Kyst“. Altsaa, med disse Kjendsgjerninger og Udtalelser for Die, kommer jeg til det Resultat, at Østkysten maa være den heldigste for en Nødhavn. At der forøvrigt kan være andre Hensyn at tage, skal jeg ingenlunde negte. Jeg skal dog endnu ogsaa tillade mig at paabe- raabe mig et Vidnesbyrd fra en tydsk Skibsfører, som fornylig er indkommen til Nexø. Det er dateret Nexø den 20de April 1882. Kapitainen hedder G. Heerlich, førende Skibet „Leutonia“. Han siger bl. A. i dette Vidnesbyrd, som er be- kræftet af en Embedsmand paa Bornholm, „at

han saa sig nødsaget til at anløbe Nexø, fordi han formodt Vind og den Sø, der var, ikke kunde naae Rønne Havn“, eller som det hedder paa Tydsk: „Rønne Havn nicht erreichen würde“. Det er nu kun et enestaaende Vidnesbyrd; men jeg vil sige, at de væsentligste Hensyn maa dog vistnok være Is- og Vindforholdene. Det kan ikke negtes, at der ogsaa er andre Hensyn, som gjøre sig gjældende; men, naar der er anført, at Løb og Indførsel er større til Rønne f. Ex. end til Nexø, tror jeg, at dette i og for sig ikke har nogen overordentlig stor Bægt med Hensyn til en Nødhavn, men at det derimod maa være Skibsfarten i det Hele og Vindforholdene, der maa gjøre sig gjældende. Ligeledes hvad Løbsafgift og Sligt angaar, tror jeg, det er et Spørgsmaal, som vel ikke er ganske at foragte, men som dog ikke er det, hvortil væsentligst Hensyn bør tages. Naar jeg nu har tilladt mig at udtale dette, er det ingenlunde for at modsætte mig dette Andragende; hvortimod, det er ogsaa min Anmodning til den høitagede Minister, at det maa blive taget under Overveielse. Mit Standpunkt til det indkomne Andragende er kun dette, at Kystforholdene ved Bornholm overhovedet maa blive undersøgte; da tvivler jeg ikke om, at de Udtalelser, som ere fremkomne her fra min ærede Ven og Kollega og fra mig i saa Henseende, maatte turde have nogen Indflydelse paa, at en saadan Undersøgelse kan komme istand, og jeg vil anmode den høitagede Minister om at tage velvilligt Hensyn dertil. Derimod tror jeg, det er bedst at være saa beskeden at indrømme, at vore Udtalelser ikke i Grunden ville faae nogen væsentlig Indflydelse paa, hvilket Sted der skal vælges paa Bornholm til Anlæg af en Nødhavn, hvis en saadan Plan overhovedet maatte være saa helbig at komme istand. Saavidt mig bekjendt er der egentlig kun tre Steder, der kan være Tale om, nemlig Nexø, Hammeren — egentlig Hammersø — og Rønne. Hertil skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Indenrigsministeren (Skeel): Med Hensyn til Andragendet under Nr. 23 fra 5 Beboere af Faaborg, Stads Herred, Ribe Amt, om Tilladelse til Jovaaers- og Efteraaersmarked i den nævnte By skal jeg bemærke, at Markederne i Sylland ere ordnede ved Egl. Resolution af 15de September 1876. Der var nedsat en Kommission for at afgive Betænkning om, hvorledes disse Forhold bedst kunde ordnes, og det er i Genhold til denne Kommissions Betænkning, at den nævnte Resolution er udfkommen. Derefter foregaa Markederne i en bestemt Orden saaledes, at Kjøbere, der ønske det, kunne have Lighed